

Simplex s4. . .

När den
sista duvan
slog sig till ro
på sin kvist

Var månen
redan rund
himlen brann
i horisonten

Blodröd,
försvann solen
på andra
sidan klotet

Nattens mörker
slöt sig om dagen
som sade farväl
och vi ses

Som sammet
kom mörkret
så förtröstansfullt
för att skänka ro

Och nattens barn kunde
åter andas efter dagens
ångest som välkomnade
nattens mörker

För där fanns
tillflykten
bort från allt
i nattens famn

Gudinna, vad har det blivit
av dina barn, de som nu

vandrar ensam
i mörkret

Det var inte så här
det skulle bli
för innerst inne
är du ljuset

Långt ifrån paradiset
finns en autostrada
där solnedgången
syns extra tydligt

När natthimlen
gråter blod
efter dagens
strävan

Men ändå
kommer alltid
natten
punktligt

⊕

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren DanSan med Poeter.se id #6891 innehar upphovsrätten